

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoieală.

CATASTROFA DE LA 10 MAIÜ

A se vedea explicația în text.

ANCHETA D-LUI BERNARD LAZĂR

De sigur, de multe ori ați făcut haz de curajul acelor cățeluși pe cari dacă 'i ameninți o iaă la fugă pînă se vād în curte, — ș'apoi să te ții lătrătură, de după uluci...

Plecat de la noi cu o grabă curioasă pentru un «salvator» — adică de ce n'ar avea și rabinii saint-Bernarzii lor? — d. Bernard Lazăr s'a oprit la Pesta, — pentru ca să ne ocărăscă.

Ați văzut prin gazete gălăgia pe care o face «ilustrul» amic al d-lui Șmille și celor-l'alți întru Moise și cît de necăjit este că în loc să 'l socotim un saint-Bernard de cea mai alpină rasă, cum au făcut ai săi, noi era cît p'aci să-i atîrnăm populara decorație cu care poporul împodobește une-ori pe cățelușii cari lătră de după uluci.

D. Bernard, care singur a declarat că mai înainte d'a fi socialist și francez, este ovreiu, s'a grăbit și prin faptă să-și dovedească afirmația, și a plecat fuga ca să ne insulte cu curaj... de la Pesta, — iar tinicheaua a rămas să fie purtată de către director di piste *Adivor*, de un «Dorobanț» cu tichie și zulufi și de cei lalți *Patrioți* cărora bravii noștri studenți le-a circumcis curajul d'a ne mai înjura la noi în casă.

În pofida geamurilor de la ochelarii d-lui Lazăr s'au devastat acelea de la tarabele celor cari au purtat și poartă ochelari în altă parte, iar discuția asupra «chestiei evreești» a rămas să fie continuată de primul redactor al *Adivorului* în *Hajoițz* sau *Cronica israelită*, care e tot a unui Petreanu.

Și pe cînd d. Itic Rubinstein și cei-l'alți Lazări din redacțiile «rumunilor cu dor di țară» umblau cu mîna pe acea parte unde se vede că este inima nu numai la ungar, — cum spune anecdota — ci și la ovrei, tot pârindu-li-se că s'arut expresia viguroasă a unui picior idem, — d. Bernard Lazăr, respirînd în liniște la Pesta, acordă un interview deja, amenințîndu-ne nevoe mare.

Dumnealui știe că nu va plăti oalele sparte și cu atît mai mult cuvînt nici geamurile, și de aceea ne înjură, pentru-că, vezi frate! nu l'am lăsat să-și adape coreligionarii la

Jignița cu luminele sale de spanchidist evreo-francez.

Ancheta d-lui Lazăr? Se vede că *an, cheta* pentru sionism a mers cam prost, ceva a la tirajul *Adivorului* or creditul *Dorobanțului*, — și d. Bernard a venit să vază cum devine cu gheldul și ghișefturile pe țarmurile bine-cuvîntate ale Dunărei...

S'a întîmplat însă că acei coreligionarii ai săi cari odată cu burțile și-au rotunjit și capitalul în această netolerantă țară, au stat acasă; d-lor n'au de loc gust de sionism. Ruinelor Sionului preferă mai bine pe acelea ale micilor negustori romîni care le pică în ghiare; tablele lui Moise le-a înlocuit cu acelea ale Burselor; adevăratul lor templu e azi casa «de bancă și schimb» în care dînșii stau pe *bancă* iar noi ne schimbăm la față cînd auzim că ne cere numai «sută pîntru sută»; țarmurile Dimboviței le sunt mult mai dragi de cît acelea ale Iordanului... Nu, dînșii nu vor să se întoarcă de unde... *au plecat*.

Ce? Iar vax și chibrituri? Întrebați'l pe d. Sache Petreanu ce zice despre sionism!

D. Lazăr Bernard a pretins să vază fața lucrurilor și n'a văzut... de loc căci «burghezii evreo-capitaliști» cum s'ar zice în termen sotir, i-au arătat contra-pagina. Atunci ce anchetă? Văcăreștii și Dudeștii? Redacția *Adevărului* și Sinagoga? Lasă că chiar la sala de depeși ar fi putut să vază cum trăesc unii evrei în România, — dar chiar dacă a întîlnit scene de mizerie, ce 'nseamnă asta?

Dar s'a plimbat prin Grozăvești și Gramont, pe la Azilul nostru de săraci și prin părțile mărginașe, pentru ca să vază în toată dureroasa ei înfățișare și mizeria și nenorocirea a lor noștri? S'a plimbat d-lui pe la sate să vază cum trăesc țaranii, în țara unde se pretinde că li se ia ovreilor și usturoiul de la gură? Ce impresie 'i-a făcut d-sale Iașul? Nu și-a amintit de Ierusalim? A trecut prin Moldova și nu i s'a părut că străbate Palestina cea nouă?

... «Ancheta» d-lui Bernard Lazăr și «studiul» d-sale va fi un preparat tot atît de falsificat ca și băuturile circiumarilor coreligionarii ai săi; vom avea grija să'l arătăm la vreme în toată stîrpiciunea lui... Miliană...

Cît privește mușcăturile d-lui Lazăr ele sunt prea comice pentru a mai zice ceva asupra lor. Fie liniștit d-sa: singur va fi păcălit, căci noi vom păstra o pozițiune în care mușcăturile sale nu vor putea să fie... cușer; vice-versa da.

Graur.

CONCERTUL EUROPEAN LA BRAGADIRU

D. Florian Ștefănescu, antreprenorul grădinei Bragadiru, în loc să publice în «Zeflemeaua» un anunț care ar fi fost bine redactat și modest taxat, s'a apucat să tipărească singur niște foi volante în care citim următoarea năstrăvănie:

«Cînd timpul va fi nefavorabil, va cînta în sală orchestra compusă din *Diplomați*».

D. Florian Ștefănescu a făcut marț toate stabilimenturile din București.

Ce Peters, ce Strauss, ce Dinicu, ce Pursch! La dumnealui cîntă o orchestră compusă din cogeamite diplomați, ambasadori și atașați de legăție, tot unul și unul!

Parcă'l vād pe d. Fonton suflând din trombon, pe marchizul Pallavicini bătînd toba mare și pe d. Beccaria d'Incisa trăgînd cu arcușul pe contrabas, iar eu sorbindu-mi țapul la o masă și admirînd pe d. Florian Ștefănescu, care d'ar trăi Maeternich și Bismarck i-ar fi angajat și pe ei în orchestra dumnealui.

La drept vorbind, între diplomați și muzică nu este așa mare distanță, cum s'ar crede la prima vedere.

Lăsînd la o parte faptul că unii dintre ei se indeletnicesc cu această artă, cum e de pildă d. Fleva, ministrul nostru la Roma, care cîntă cu vioara mai abitîr ca unul din taraful lui Ciolac și a cîntat chiar odinioară în orchestra Teatrului Național; lăsînd, zic, la o parte acest fapt, mai există o sumă de alte legături între diplomație și muzică.

Ast-fel: ca și muzicanții, diplomații se servesc de *note* prin cari stabilesc *armonia* între diferitele țări. Unde mai puneți faimosul *concert* european, care probabil nu este altceva decît orchestra de diplomați ce va cînta la Bragadiru.

Diplomaților, ca și muzicanților, li se cere în prima linie *tact* și *măsură*.

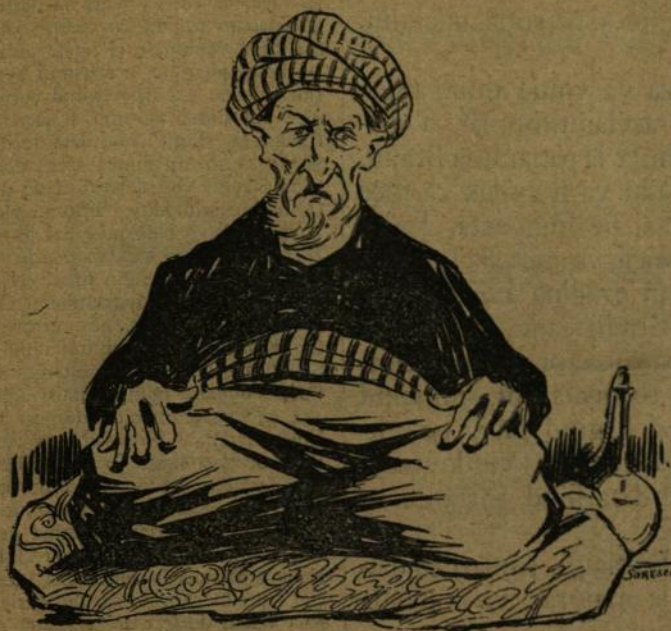
În sfîrșit, și unora și altora li se întîmplă foarte adesea să dea *chix*.

Așa fiind, d. Florian a avut o idee fôrte nimerită dacă a compus o orchestră din miniștrii plenipotențiarî, consuli, etc.

Tare ne e teamă însă că dumnealui, cînd a scris în afiș «diplomați», a vrut să înțeleagă pe muzicanții cari posedă diplome de la conservator. De, cine'l puné să și tichuească singur reclamele, în loc să se adreseze mult competentei administrații a ziarului nostru.

Kiriae Napadarjan.

PAȘA CU 200 DE NEVESTE

Am două sute de cadine,
Și grăsul și mai slăbuțe,
Am și creștine și păgine;
Dar — pe Allah! — toate 's drăguțe.

Cînd prin Europa s'a dat veste,
Toți s'au mirat cum de se poate
S'am două sute de neveste
Și să trăesc bine cu toate.

Ghiaurii, după cit se pare,
Aū cite-o singură soție,
Și totuși viața li se pare
Mai acră de cit o lămie.

Știți de ce viața mea nu este
Nici-un minut așa de acră?...
Am două sute de neveste,
Dar — sic Europo! — eu n'am soacră!

Gh. Iulbăhar.

PLOAIA DE LA ZECE MAIÛ

Doamnelor și domnilor, să știți că se sfîrșește lumea.

Nu vulcanii și cutremurile de pămînt, nici profeția astronomului Falb, mă fac să lansez o așa de funebră afirmațiune, ci un simptom mult mai sigur, anume: în ziua de 10 Maiu nu m'a călcat nimeni pe bătătură.

M'am plimbat pe calea Victoriei pînă n'am mai putut de dimineață pînă noaptea tîrziu, dar de geaba: ieșise așa de puțin norod la lumină în cit bătătura mea a scăpat teafără.

Acest fenomen, producîndu-se pentru întîia oară de un sfert de secol de la proclamarea independenței, nu este de sigur un semn bun.

Un zece Maiu fără bătături strivite, fără imbrînceli și ghionturi pe 'nfundate, fără cucoane grase care leșină din cauza imbulzelei și-a căldurei, un ast-fel de 10 Maiu nu mai e un 10 Maiu, ci un 10 Aprilie, un 10 Octombrie, ori-ce poftiți!

O altă caracteristică a straniului zece Maiu pe care l'ayurăm anul ăsta este că, pe cînd altă-dată cădea în torente numai ploaia de decorații, acum a căzut o ploaie veritabilă din cer; așa de afurisit ploua că par'că destupase Dumnezeu toate sacalele corpului de pompieri ai raiului ca să stingă focul ghehenei. Pălăriile cucoanelor, inzorzonate cu

flori și legume, adevărate grădini botanice, aū fost strașnic udate; după atita stropitură să vedeți ce zarzavatură o să le crească pe cap!

Dar rochiile acelorăș cucoane? O adevărată catastrofă à la Martinica. Bițele dame cari veniseră de la provincie și cari, pentru această solemnă ocazie, își puseseră pe ele toată garderoba, toată zestrea, aū fost cele mai maltratate. Blestemata de ploaie le transformase în adevărate paparude!

Alte victime demne de compătimirea publică sunt fireturile ofițerilor și alte efecte de mare ținută.

Madam Caliopy era disperată și spunea mereu soțului dumneaei, don căpitan Moș Teacă:

— Vai, mon cher, cum ți s'a muiat pamponu!

— Lăsați madam, nu vă faceți inimă rea, — o consola fidelul amic al casei musiu Lungeanu locotenentul, — nu-i nimic, îi împrumut eu unul.

Un «mersi» languros din partea lui madam Caliopi fu răsplată acestei gentile promisiuni, pe cînd don căpitan Moș Teacă bombănea furios:

— Iar s'a dus dracului avansarea mea pă care o aștept de la șap'șapte șap'ș'opt; taman cînd speram să mă felicite Regele pentru instrucția companiei mele, mă ntorc plouat dă la difflare! Pogribania și tetra-vanghelu ei dă ploae!..

...Pentru a încheia această scurtă dare de seamă asupra lui 10 Maiu, pe care cititorii o vor complecta privind ilustrația noastră din pagina întîia, ținem să adăogăm că după zece Maiu a avut loc un fenomen și mai fenomenal: n'a plouat!

Or, în ziua de 11 Maiu a avut loc la șosea o bătae cu flori, petrecere care, conform tuturor tradițiilor, trebuia să fie însoțită de o ploae numără unu.

Nu v'am spus eu, doamnelor și domnilor, că s'a apropiat sfîrșitul lumii?

Abonați-vă deci repede la «Zeflemeaua» pînă mai e timp.

Sandernagor.

A apărut și se vinde numai în București, cu prețul ridicol de 10 bani, o ediție populară a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzînd cele mai geniale poezii ale lui Dom Paladu, precedate de o prefață datorită eminentului critic român Tarascon.

DEVIZA GUVERNULUI

Adevărul, într'un articol publicat deunăzi, arăta că d. Sturdza nu face nimic fără d. Palade. Cînd i se vorbește de remaniere, primul ministru răspunde: așteptați să vie Palade. Cînd i se propune schimbarea unui prefect, o lege nouă, în sfîrșit ori-ce, acelaș răspuns: așteptați să vie Palade.

Cu alte cuvinte deviza actualului guvern liberal este:

Nihil sine Paladeo.

FLIRT TĂRĂNESC

Ion. — Zeu, tare imi iesti dragă Linico.

Lina. — Și eu țiu la tine mă Ion.

Ion. — Atunci dacă ții la mine.

Lina. — Ce vrei să fac?

Ion. — Să ne plimbăm amîndoi.

Lina. — Păi nu ne plimbăm Ioane?

Ion. — Nu p'ăici șireat-o, pe cîmp, hai prin pădure.

Lina. — Știi ce mă Ioane?

Ion. — Ce Linico?

Lina. — Eu mă duc cu tine.

Ion. — Ei hai.

Lina. — Dar nu acuma.

Ion. — Dar cînd?

Lina. — După ce mă vei lua de nevestă.

Ion. — Zeu te iaū Lino, să dea dracu în mine, dacă nu te-oī lua.

Lina. — De ce?

Ion. — De nevestă. Zeu hai să mergem.

Lina. — Nu, Nu. Ia-mă de nevestă întîi și p'urmă...

Ion. — Te iaū, zeu hai. Dă ce nu vrei fă?

Lina. — Păi măi m'am dus Ioane cu vre-o trei în pădure și nu m'au luat. Nu vreaū să mă înșel și tu.

Ion. — !!

Xavier.

LA OCNĂ TELEOR!

— Rechizitor sever dar drept —

De când nu mai e la Culte,
Tața, zis și Teleor,
Prin manopere oculte
Vrea s'ajungă scriitor.

Cu refuz tratindu-l muza,
Fără frică de păcat
Mai an țârț pe A. C. Cuza
De la Iași l'a plagiat.

Faptul asta ș'alte multe
Dovedește-un lucru trist:
Deși nu mai e la Culte
Dar rămas-a tot copist.

De curînd, dintr'o gazetă,
Demn emul al lui Caion,
Șterpeli și-o nuveletă
De amicul Tarascon.

Spre-a umplea meschina-i pungă,
Tot âst șclerat bătrîn
Usurpă cu mîna-i lungă
Titlul «Moștului Român».

Sub furata etichetă,
Amăgind pe cititor,
Scoase-o speță de gazetă
Cu-al său spirit incolor.

«Moștul» fără Caragiale
Apăru însă în van;
Se vindu doar opt ocale
Pentr'un franc unui băcan.

Luat ast-fel cu anasîna,
Tața, zis și Teleor,
Jură să nu mai dea mîna
Nimănuî pe viitor.

Mîna lui? Puțin ne pasă!
Facă ce-o vrea cu ea!
Facă poezele-acasă
Său chiar altă mascara!

Pentru-atîtea fapte rele
Vă rog îns'onor. jurați
Să'l legați cu lanțuri grele
Și la ocnă să'l băgați.

Și acolo, tăind sare,
Tăind sare berechet,
Poate 'n versurile-i sare
Vre-un dram... bietul poet!

— Jorj Delamișii. —

BÎLCIUL MOȘILOR

Un ziar anunță că guvernul a luat
măsuri ca bilciul Moșilor, care se va
deschide în curînd, să capete anul
acesta o cît mai mare extensiune.

Noi putem adăoga că, pentru a-
tingerea acestui scop, membrii mar-

canți ai partidului liberal vor da un
concurs efectiv și personal bilciului.

Ast-fel:

D. Sturdza va vinde alune ame-
ricane și, în acelaș timp, se va an-
gaja ca maimuță la panarama Braun.

Dom Paladu va fi expus ca focă
la menajerie și pe lîngă asta, deghi-
zat în turcoaică, va juca și «la danse
du ventre» în grădina Eliad.

D. Petre Grădișteanu, în calitatea
d-sale de fost director al teatrelor,
va face pe comedianțul, mîncînd
cîlți aprinși și bîgînd săbii pe gît.
Afară de asta va mai vinde turtă
dulce, însuși d-sa fiind turtă cu a-
ceastă ocazie.

D. Ionel Brătianu, pentru că d'a-
bia a ajuns la majorat, va fi pus la
secția jucăriilor.

D. Ferechide, asistat de d. Malla,
la secția jocurilor de noroc: uite
popa nu e popa, cincî bani culoarea,
trenul, ruleta, etc.

D. Haret va vinde gogoși... pa-
triotice.

D. deputat Stănculeanu din Bu-
zău își va rade mustățile și va face
pe femeea cu barbă.

D. Sihleanu, împreună cu trupa
de la Teatrul Național, va reprezenta
«Voiagiul Lizetei»; principalii noș-
tri artiști vor juca pe sîrmă, vor face
scamatorii, se vor da peste cap, etc.

Cînd programul complet va fi
alcătuit, îl vom face cunoscut citi-
torilor.

Noi ceștia de la «Zeflemeaua»,
însă, ținem să declarăm că, ori cît
de frumoși vor fi Moșii, noi prefe-
răm moașele, cu sau fără diplomă.

Fiînd-că, dacă-i vorba de panora-
me, ne-am plictisit cu alea din Moși.

Coco.

CENA CLUL LUI MACABRONSKY

Vedenia lui Eminescu

(Satira V-a)

Dar ce bizare șoapte vibrează prin văzduhuri?
Prin aer parcă sboară fantasticele duhuri
Ce isvorăsc în noapte din tristul cimitir...
Lungî șgomote macabre s'aud acum în șir,
Se crapă un perete și 'n vuet se închide
Și 'ncornorat de lauri, cu buzele livide,
Șarmanul Eminescu în cadaveric port
Răsare și privește cu ochii lui de mort.
Maestrul din fotoliu tresare și să miră.
Ciracî prinși de friguri cu toți incremenira
Și aiuriți se uită spre falnicul strigoî,
Apoi scrișnînd se 'ndreaptă spre dînsul...

— «Înapoi!»

Rosti atunci fantoma în sunete funebre,
În vreme ce trăsîră uscatele-i vertebre.
Apoi de flacări sfînte privirea lui sclipi:
«În lături asasinii ai blîndeî poezii,

Ce tîndeș a pătrunde în templul sfînteî arte,
În vaete de cioclii, jeliți de harfe sparte!
Degenerate trupuri cu creere bolnave,
Cu inimi veninoase și fețele puhave
De nopți pierdute 'n spasmlu beției fără friu!
Din sufetele voastre veninul curge rîu,
Și... voi sinteți apostoli ai sacrelor iluzii,
Cînd n'ați simțit vre-o dată fiorii dulci ai muzii?
Și voi să cîrmiți lumea spre vecinicul frumos,
Cînd pieptul vostru searbăd de patime e ros?
O, umbre schilodite, fantome pieritoare,
Șopirlei nici o dată nu-i dat în cer să sboare,
Nici liliacul ziua să sboare prin senin!
Voi posedăți facie din focul cel divin?
Voi sinteți cîntăreții frumoasei omeniri,
Știhiutori netrebniți, nesimțitori Satiri
Ce risipiți otrava în ritmul unui vers,
Și a-ți sugruma de ură întregul Univers!
Poeți? dîuoase inimi, zîndiri adînci, mărețe,
Voi ce vărsați în inimi desgust și batrinete?
Voi cîntăreți ai Fierei, sublima creiaatoare?
Dar voi n'ați simțit focul luminei de la soare,
Nici farmecul ce luna îl cerne pe cîmpii;
N'ați auzit acordul măreței simfonii
Ce 'l duc cu ei zefirîi sburînd prin largă fire
Cînd totu-aci aspiră la vis și la iubire!
Nu v'a pătruns în suflet nici vecinicul mister
Ce 'l țes în raze de aur luceferii din cer.
Nici versul de fecioare ce cîntă pe colnic,
Căci voi de și-aveți inimi, dar nu simțiți nimic,
Aveți și ochi sub frunte dar ei nu au vedere,
Și 'n cîmpul larg al lumii — nocturne efemere,
Inveninați că n'aveți nimica sfînt în voi,
Zadarnic priviți cerul din balta de nori.
Și tu șarman Maestrul al Iasmelor pletoase,
Nu simți cum te pătrunde veninul pin'la oase?
Cum te-a orbit micimea și setea ta de gloriu?
— Privește 'n juru-ți bine flămîndeale prigorii
Cum cirie scriîndu-și pe file poesia,
În cît de-ar avea suflet s'ar revolta hîrtia!
Nu-i glorie mărirea de tine 'nchipuită
Și nu-i neperitoare coroana dăruită
De gloata maniacă a bieților copii
Din care tu creat-ai cirpacul de poezii,
Căci 'n abisul lenii surizători s'arunca,
Cînd țara cere inimi și brațe pentru muncă!
Pe cînd eram în viața tu m'ai făcut nebun;
Eu am murit dar astăzi, reinviat, îți spun
Că trîsta nebunie de-atunci îți fuse partea,
Și... viața nebuniei-i mai crudă de cît moartea!
De vrei să ai vre-o fală și cînstă de la oameni,
Imprăștiază-ți gloata de rai, perziți și famenți,
Și lasă să se 'mbete, la minister Coșbuc,
Caragiale 'n proză, Vlahuță 'n cauciuc,
Căci pasărea din codru pe cîntecul ei pier
Și... sint de plîns șarmanii poeți de ministere.
Te-avîntă și te 'mbată de inspirație caldă
Care 'ți pătrunde firea cînd sufletul se scaldă
În sfînta contemplare a falnicei naturi,
Filosofînd vei stînge pojaru-aprinsei urî,
Și-atunci senin sbura-vei spre cerul azuriu.
Ecoul prin odăe respunse lung: tirziu!
Și dispăru fantoma așa precum venise.
Maestrul la auzul amarnicelor zise,
Invișor se scoală cu păru 'n creștet-stuh,
Și mîinile-i întinse cătără prin văzduh
Că să coprîndă gîtul fantomei străvezii:
«Ah, pieri de-acum!» Un țipăt prelung se auzi
Și Mircea 'n spasmlu morții la gură face spume:
Maestrul 'n turburare voise să-l sugrumă.
Răcnește-acuma geniul măi mare printre genii:
«Mereu aud cuvîntul satiriceî vedenii.
Și vocea ei mă arde, durere 'n pieptu-mi naște,
Mă duc s'aprinđ în grabă făclia de la Paște!»
A zis și plin de ură spre ei privește mut
Și 'n nori de întuneric coprîns, a dispărut.

Se face ziua... Zorii trandafirî și 'ntînd
Seninele lor frunze și 'ntrînsule coprînd
Natura deșteptată în faptul dimineții
Ce 'nalță înnuri calde Isvorului vieții.
Fanaticile mutre ca umbrele au pierit...
Plutește prin odăe tutunul otrăvit,
Se vād pe jos caete, pahare, calimări,
Alături de plaivasuri și mucuri de țigări,
Pe cînd, prin geamuri, Febus pătrunde cu șfială
Stropînd cu raze de-aur taverma genială.

Rocamble.

DEVASTARILE ANTISEMIȚILOR

Antisemiții au plecat
La ziarul «Adivor»
Pe care l-au devastat...
Cine-a fost instigator?

Fost-a Nae Dumitrescu,
Șef suprem la M. C. A.?
Se 'ntreba I. Theodorescu
Și C. Mille se 'ntreba.

Luind d'aproape informații,
Iată ce am descoperit
Despre cei ce instigații
Criminale-au ticluit:

Cine sunt instigatorii?
Este un grup de geamgii:
Șulâm, Ițic al Debori,
Leibă și cu trei cupii,

Marcu, Iancâl, Țighilină
Și cu alți geamgii d'ai lor,
Că s'au spart ei sunt de vină
Geamurile l'«Adivor».

Ca să fac'un geșeft mare
Punind geamurile la loc,
Au împins la devastare
Pe studenții plini de foc.

Ghiță Delacooperativa.

D. STURDZA-ANTILERISTU

D. Mitiță Sturdza, ministru provizoriu și improvizat la departamentul războiului, a avut zilele acestea prilejul să ia parte la mai multe serbări militare.

D. Sturdza și-a luat rolul în serios, — numai d-sa nu e luat ca rolul — și-a vrut să-și răsbune pentru daravera de acum cîți-va ani din strada Armașului, devenind mare armaș al țării.

Dorința și-a satisfăcut-o — tot d'auna d. Sturdza nu a putut satisface de cît pe sine însuși — și d-sa a figurat în fruntea generalilor și la serbarea de la Ateneu, și la parada de 10 Maiu, și seara la banchetul artileriei.

D. Sturdza-antileristu i-o 'mpechere tot atît de hazlie ca și d. Cantacuzino, bărbat de Stat... da, de stat pe scaun... ca și drăgăstoasa soacră, biciclist-pedestru, ori ovrei-antisemit.

Și cu toate astea d. Sturdza, ca ministru de războiu, a luat parte la banchetul artileriei, a rostit discurs, ca un om care și-a petrecut toată viața între baterii, și doar se știe că d-sa, om sobru, n'a obicinuit nici un fel de *baterii*, nici chiar cele la ghiță.

Banchetul s'a dat pentru aniversarea primei lovituri de tun, trasă de la Calafat de pe bateria «Carol I», reprezentată aseară în miniatură, în bronz, pe masa banchetului — dar oferit apoi Suveranului.

Nu trebuie să uităm însă că primul ministru și ministru de război de azi, a fost atunci un adversar încăpăținat al războiului și spunea că armata să se retragă la munți, cum s'a retras d-sa adese-ori în bibliotecă. Primul tun, deci în închipuirea d-lui Sturdza, a trebuit să fie tunetul lui sf. Ilie pe capul țării...

...Iar entuziasmul de aseară?!... ori-cît de vice-versa al naturei e d. Sturdza, căci se știe: *natura non fecit*

sallus, — totuși reminiscențele d-sale de aseară nu au putut să fie din cele mai grațioase.

Suntem chiar îndreptățiți să credem că mîncarea nu'i-a căzut numai noduri, ci chiar gloanțe, iar întregul banchet o adevărată ghiulea, imposibilă de ridicat, — mai ales d-sale care nu știe să ridice de cît opinia publică contra sa.

Nu ne-am mira chiar ca la un moment dat să auză *abuz* în loc de *obuz*; în loc de *baterii*, *a-bateri* și așa mai departe...

Căci drumul Canossei este așa de penibil!

Ac.

EPIGRAMĂ

De cînd e suprimat, Popescu
La berării nu'și mai dă biru,
Dar ca să'și facă, biet, iluzii
Bea apă sursa Bragadiru.

Domnu Conte.

EL ȘI EA

— Idilă analfabetică —

El îi trimite în scrisori
Cu vorbe dulci, mingiătoare,
Parfumul delicat de crin,
Căci o iubește ca pe-o floare,
Ca pe un cîntec, blind, senin.

Și Ea... abia silabiseste
Și nu știe ca să «compue.»
Atunci, naiv, îl hotărăște
Să-i cumpere «Epistolarul»
Din care dragostea să-i spue.

C. Cosco.

AVENTURĂ GALANTĂ

Înainte de a fi început firul poveștii, ași fi cerut cititorilor permisiunea de a face o mică digresiune. Imposibilitatea materială în care mă aflu de a întreprinde o acțiune așa de uriașă — dat fiind numărul enorm al lectorilor «Zeflemelei» — mă forțează a-mi lua permisiunea de la mine, quitte ca lectorul, dacă n-a înțeles înțelegă acest procedeu, să-mi trimeată pe viitor cheltueli de transport la redacția revistei și adresa lor exactă ca să-i vizitez pe fie-care 'n parte.

Iată digresiunea:

„Adese-ori vedeți pe stradele Capitalei cite un kinder mucos, (vezi pandectele d-lui Danielopol) în compania venerabilei sale mame, sau pur și simplu a desirabilei sale bone, înzorzonat cu haine ofițerești, cu o custură pe șoldul sting, dindu-și ifose de ghegeneral.

Această ilustra caricatură face delicia existenței d-nei Spanacovici, căreia îi revine insigna glorie de a-i fi creatoare, cu concursul mai mult sau mai puțin material al blindului d. Spanacovici.

Din cea mai fragedă a lui pruncie, d-na Spanacovici a mirosit — ca să zic ast-fel — aptitudinile alarmante ce micul brinzoiu avea pentru nobila carieră a armelor.

Această descoperire se confirma treptat cu scurgerea vremei. În adevăr, nobila matroană, întorcindu-se din vecini, de la obicinuitul maus, nu odată și-a găsit odorul cu o chivără de hirtie în cap, bătînd toba cu frenezie în cutia d-sale de pălării, pe care el, precocele spănăcel, și-o aninase de git cu o sfoară, ca pe o veridică tobă.

Aceste indicii — în care eă sau d-ta iubite lector (carî n'am fost mame*) n'am fi văzut, cu superficialitatea ce ne caracteriză, de cit un simplu mod de descărcare al prisosului de energie, ori a altor metaluri elaborate de mica mașină umană — au fost suficiente ca să fixeze pe pătrunzătoarea matroană asupra înclinațiunii și deci viitoareii cariere a fiului său.

E foarte adevărat că penetrațiunea d-nei Spanacovici a fost mult ajutată de amorul matern și — să-mi fie ertat s'adaug — de o nevinovată dar ineluctabilă slă-

biciune, ce tot d'auna a avut d-sa pentru armată în genere și în special pentru armata călăreată.

Date fiind aceste considerațiuni și maleabilitatea d-lor Spanacovici, se explică ușor de ce vedeți adesea ori pe strade cite un kinder mucos, în compania venerabilei sale mame, sau pur și simplu a desirabilei sale bone, înzorzonat în haine ofițerești, cu o custură pe șoldul sting, dindu-și ifose de ghegeneral.

Dv. aia mai scepticii surideți poate cu desgust la vederea acestor june fenomene, înfierînd în sinea dv. lipsa de tact și de bun simț a unor părinți, cari seamănă în sufletul fragedei lor progenituri, germenul pernicios al vanității și luxului. Dar ce aveți dv. sfînt?

Vă desfid să veștejiți aceste tandre slăbiciuni.

Ce s'ar face cocotele și muscalii cu caucuc fără această educație? Voiți oare ca și aceștia să fie înscrși în budgetul Statului!..

Nu te descuraja Madam Spanacovici, d-ta ești provedința Fișitelor și Ivanuscilor; d-ta ești pepiniera ce le furnizează viitor clienți.

Dar iată că dintr'o digresiune am căzut într'o divagațiune.

Mă reculeg și viu la aventura cu pricina. Prietenul-meu, doctorul Gică, făcea stațiunea.

De o junețe eternă, Gică e doctor solid și curtesan feroce.

Talia lui însă este așa de scundă, în cit ași putea să afirm că sub acest raport, Gică ține recordul lumii militare de pe întregul glob.

Iată ce a pățit din pricina aspectului lui prea juvenil.

Intr'o seară mergea spre Dealul Spirei în tramvai închis.

O damă planturoasă așezată în fața lui îl privea cu ardoare. Faptul că dama se uita șasiu, cum și vecinătatea unui țivil chipes, îl făcu pe Gică să se indoiască dacă el ori teribilul țivil e obiectul acestor devorante ochiade. Acest moment de îndoință a fost poate singurul în viață cînd Gică, mai stacojiu de cit gulerul tunicei, ar fi dorit din suflet estermnarea inutilului element civil ce compune omenirea.

Dar țivilul se dă jos și dama continuă să-l privească și mai stăruitor.

Situația devine extrem de încordată.

Gică își răsucește cu furie o mustață imaginară, pe cînd în realitate nu făcea de cit să-și ciupească pielea buzei superioare.

Îl sta în git să făcă damei o declarație turbată chiar în tramvai, dar teama de a nu blesa amorul propriu al celorlalte dame prezente, prin preferința ce ar fi dat acesteia, îl reținu.

Se hotărăște totuși s'o urmărească, fie chiar pînă la capătul... liniei tramwayului.

Doamna, după o ultimă și plină de duioșie privire se coboară din tramvai, arătînd prin faptul întoarcerii în ușă, cea mai incendiară crupă ce ar putea concepe imaginația unui satyr.

Electrisat și mai mult prin aspectul a-

cestei calde rotundități, Gică se aruncă în urmărirea damei cu pricina și după cîți-va pași o acostează.

— Doamnă — începe el — chipul stăruitor cu care vă pironați drăgălași dv. ochi asupra-mi, mă îndreptătește, cred, să escaladez toate conveniențele sociale și să vă întreb care era motivul.

— Ah, domnule — răspunde surprinsă d-na — o făceam involuntar. Sunt mamă și nu pot judeca destul de aspru pe părinții cari-și lasă copiii să hoinărească noaptea singuri, și încă în ce costum!

Gică, care e mai esplosibil de cit dinamita, duse mina la minerul săbiei, dar, fie că niște diavoli de nepoți i-o înțepe-nise în teacă, fie că își aduse aminte că e în fața unei dame, sabia rămase la locul ei. Gică, comprimîndu-și furia, replică cu o gravitate întretăiată de indignare:

— Madam, nu's copil, sunt bărbat desăvîrșit. Păreră d-tale e o insultă pentru mine, dar fiind că cu sexul frumos nu pot să fiu de cit galant, voi considera-o ca o glumă răutăcioasă.

— Dar, d-le, — reia d-na rizînd cu poftă — n'am vrut să te ofensez, aparențele d-tale țipă contra aserțiunii ce faci.

— Aparențele înșeală d-na mea, și eu pot proba în ori-ce moment ceea-ce susțin. Acestea zicînd, Gică ia o poză virilă de o incontestabilă verosimilitate; mișcările necesitate însă de această poză îl face să se poticnească în sabie.

— Vai, micule — exclamă d-na — vezi să nu cazî să-ți rupi hainele că mîنینci urechială acasă.

— Iar, doamnă! exclamă Gică, mai livid de cit luna care-i privea chiondoriș, ducînd din nou mina la minerul săbiei.

Fie din teama de scandal, fie din alte considerațiuni, doamna își schimbă atitudinea.

— Scuză-mă, scumpul meu domn — o drege d-sa — am fost injustă față de d-ta, greșită chiar, dar îți voi proba că știu să repar așa de bine greșelile ce fac, că nu-ți vei aminti nici odată de ele.

Gică, liniștit, observînd că d-na își dă o impulsione puternică să-l trateze cu deferență cuvenită unui bărbat, profită de moment pentru a-și crea o situație precisă în opinia ei. În consecință începe să explice d-nei poziția sa socială, să făcă o enumerare savantă a studiilor ce a făcut, etc., etc.

Acestea petrecîndu-se, ambii sosesc în poarta locuinței d-nei, care voește să se retragă, mulțumînd cavalerului de amabilitate.

Gică, văzînd că scopul ce urmărise e încă depărtat și că nu mai are timpul s'o aducă din condei, se hotărise să atace chestiunea direct, să apuce — cum se zice — taurul de coarne.

— Scumpă doamnă — începe dînsul, folosîndu-se de întimitatea ce se născuse între ei în decursul drumului — în suava d-tale companie timpul zboară ca gîndul. Iată o oră de cînd sorb cu nesățiu delicia inestimabile d-tale prezente, fără să mă pot sătura. De m'ași despărți de

*) Vezi «La Icoana» de Vlahuța.

d-ta în acest moment, flacăra vieții s'ar desprinde din mine. Indrăznesc dar să so-lieit, suverana inimei mele, favoarea ne-fărmurită de a fi adăpostit pentru noaptea aceasta sub aripa protectoare a angelicei d-tale frumuseți.

— Ași accepta cu cea mai intensă plă-cere, puiule dragă, — răspunde doamna, — dar mi-e frică că-ți plinge peste noapte și n'am pișcoturi, să te împac.

Trăsnetul de ar fi căzut lângă Gică nu l'ar fi consternat mai mult de cât această replică.

Furia lui în acest moment nu se poate compara de cât cu turbarea uraganului, cu mugetul oceanului, cu urletele infer-nului. Sabia lui eșită din teacă, cu cir-pele care o înfășura cu tot, spinteca văz-duhul și venea să se lovească cu urgie de zăbrelele porței în care crudela sa a-dorată răscuise cheia.

De sigur, că pe această cale ostilă, Gică ar fi cucerit fortăreața în care se refu-giase stăpina inimei sale, dar apariția unui zăplan de Ungurean în ușa gangului re-dutei îi schimbă cursul ideilor.

În adevăr, Gică își aduse aminte cât e de salutară mișcarea pentru respirarea gindurilor negre, în consecință o tuli în pas gimnastic spre fortărețe mai ușor ex-pugnabile.

Se explică digresiunea? Nu. Scuzăți în acest caz.

Baltagi

ZĂPĂCEALĂ CONJUGALĂ

— Cinci bilete clasa doua
Să 'mi dai, dom'le casier....
Aoleu! Mișico neică
Uitai bastonu 'n cuer.

— Dar eă dragă! Mi se pare
Nici n'am închis la bușet
Și de grab'că pierdem trenul
Am plecat fără corset!

— Mamă, dragă, unde-ți mungea
Ai uitat-o, nu e așa?
— Și păpușa mamișico,
Unde e păpușa mea?

— Uite doica... ce e doică?
Ce ești așa fără glas?
— Eartă draghe coconite
Io uitat copchil acas!!

Decaro.

„ZEFLEMEAUA“ ÎN PROVINCIE

Piatra-Neamț

În ziua de 1 Maiu, când tot omul petrece și se veselește pe iarbă verde cu vin și pelin, pă-strind obiceiul ce de veacuri e înrădăcinat în po-porul român, mergeam a lene pe platoul Borzo-ghean, privind de pe înălțimea lui, frumoasa prîveliste ce se desfășură înaintea ochilor mei, frumoasa panoramă a orașului înconjurată de munți falnici ce-î dă un farmec deosebit.

Privind în spre drumul ce duce la platoiu, ză-resc toți pompierii cu pompele și sacalele, în frunte cu agerul, vigilentul și neobositul coman-

dant. Ajuși în mijlocul platoului, după un mic repaos, aud vocea detunătoare și severă a co-mandantului ce da ordin în felul celor surugiești, cum se obișnuia înainte la diligențe — și pe care d. comandant a avut precauțiunea a-l lua cu d-sa pentru a putea convinge mai bine pe bieții apa-rători de foc ai orașului, că mișcările nu sînt bune sau mai știu eu ce.

Cînd exercițiile au început, observînd bine, vîd că biciful ce d. comandant catadiceșea a-l ținea în mîna începe a se mișca și a sări pe spatele cailor, dar mai cu seamă pe ale bieților soldați, dindu-le la lovituri cu nemiluita pe unde apuca.

Odată cu aceasta cădea și o ploaie de injurături complicată cu trîznete de biciu, și cu această ocazie observ că d. comandat îl mînuște destul de bine, judecînd după circumferențele ce descria în spațiu.

De alt-mintrelea auzisem că încă de pe cînd era în armata activă cu gradul de sergent sau ser-gent-major, se indeletnicea cu asemenea nobile ocupațiuni, căci ca bun instructor ce era, argu-mentul ce-l mai bun cu care obișnuia a face pe soldați buni militari, era *șerpoica*, după cum îi spunea unii bicifului său nedespărțit.

Am căutat să mă interez să vîd pentru ce atîtea oboseală pe cai și bieții pompieri, pentru ce atîta lovituri și am aflat că simpaticul l. activul!! și mult zelosul!!! părinte al orașului a dat or-din că și pompierii să defileze la 10 Maiu și din această cauză aprigul și dornicul de muncă domn comandat, și-a pus toată forța de care mai dis-pune, ca să 'nvețe prin injurături și lovituri de bice pe bieții oameni, cai, pompe și sacale cum să defileze.

Rinaldo.

Constanța

Nesuccesul unei ședințe spiritiste

său

O răsbunare nimicieță

Mare roman de senzație cu capitole, prolog și epilog

PROLOG

Orologiul de la catedrală ar fi sunat ora 12 dacă Horștein n'ar fi uitat să-l întorcă cînd două umbre ce veneau din spre bulevardul mării se strecurase în debitul de gaz, tutun, ziare și tim-bre T. G. D.

— Ințeto!... șopti în virful limbii una din umbre a cărei față era încadrată de o superbă barbă neagră.

În depărtare lângă statuia lui Ovid, fumînd o belvedere, ședea un misterios personajiu, urmărind cu ochii lui ce scăparau scintei, mișcările celor două umbre.

Cine erau, aceste două umbre macabre?...

Cine era misteriosul personajiu ce-î urmărea?...

CAP. I

Trecuseră mai mult de 5 minute de la cele povestite mai sus, cînd umbrele se întorceau tot pe unde au venit, urmărîte de ochii de foc ai misteriosului necunoscut.

Una din umbre ținea în mîna „Zeflemeaua” și scrișnînd din dinți mormăi cuvinte fără în-teles.

— Evrika!... chirie Sichimidys și Gospodin dr. Călcîu, șopti în fine și necunoscutul misterios în vreme ce umbrele treceau prin lumina razelor unui felinar răsărit neaprinș de d. Croișat.

CAP. II

Ajuși într-o stradă dosnică și întunecoasă, umbrele, (D. Schimidys și Călcîu, încredințîndu-se că nu sunt urmăriți), pătruseră prin o ușă secretă în o casă ce părea a fi părăsita.

În întunericul foarte puțin luminat, în jurul unei mese rotunde de lemn ședea fala baroului local, advocații: Miloșef, Mormolozeanu și Rai-nof. După ce se da citire unui articol din ziar, după ce se condamnă la moarte prin doctorii in-drăsnetul autor, toți cei de față pun mîinile pe masă, iar Dr Schimidys cu o voce lugubră zice:

— Spune ține este to aghiunea a po to jeflemis?...

Masa dă una după alta literile z, a și t — Zit! exclamă în cor spiritiștii, iar Sichimidys repeta indignat: coroido jut!...

A doua și a treia încercare dînd acelaș re-sultat spiritist se împrăstie liniștiți, urmați de ochii scintecatori ai aceluiaș Aghiua!

Prin piața Ovidiu se plimba desolat și răslet tinărul, nălțuș și slăbuș Stavraka.

EPILOG

Au trecut un șir îndelungați de ani de la cele povestite mai sus și azi dacă cînstegii cu un țap pe moșneagul Mormolozeanu își povestește far-sele făcute în tinerețe și nici odată nu uită pă-caleala cu masa spiritistă care a zis Zit și salva-rea lui Aghiua de răsbunarea lui Sichimidys.

Aghiua II

P. S. În numărul viitor vom publica urmarea de la interesantul studiu psihologic asupra doc-torului Sichimidys.

Cimpulung

EPIGRAMA

De Sfîntul Constantin

I

Lui Costică Comiel

Correspondent de gazeta.

Omoruri, furturi sau incendii
Intimplă-se de ziua ta,
Din „pricină” bine-cuvîntate
Nimica nu vei relata.

II

Consilierului Costică

Primi-vei vizite, de sigur,
Dar totuși nu ai să te lași
Cu Sache, Nicu și Enache
Să nu 'njghebezi un pocheraș.

III

Nașului Costică

De sigur, domnule Costică,
Ca ești un naș original,
Cînd în discursul de la nunta
Vorbești de actul conjugal.

Domnu Conte.

SIMPLĂ CUGETARE

Ce se cere Teatrului Național ca să meargă bine?

Nimica toată:

Directorul să fie om cu... energie,

Autorul dramatic să aiba condeiu nu glumă,

Artistul să minuiască bine limba romînească.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

Amicul X. Constanța — Mulțumim călduros pentru sprijinul ce dai bravului nostru ziar, atît fie cît și celor șease simpatici contribuabili. Ia vezi poate că se mai găsesc. Lui Radu am să-î trag o săpuneală numărul unu cînd voiî avea timp să-î scriu o scrisoare!

BANI DE DAT

Se dă cu împrumut ori-ce sumă, pe li-potecă, asupra casei și moșii, cu dobîndă convenabilă.

GRATIS SE PLASEAZA BANI

d-lor particulari și efecte, și sume dotale pe ipotecă, case și moșii.

VECHEA AGENȚIE UNIVERSALĂ

Strada Regală, 11

București, Telefon

ADRESE DE AVOCAȚI

G. G. Stroescu, Aureliu 24
 N. I. Flămînda, Polonă 1
 V. Grigorescu, Bul. Elisabeta 4
 Amedeu Lăzărescu, Sf. Spiridon 8
 C. Cernescu, str. Tudor-Vladimirescu 1
 Comșa, Dionisie 72
 V. Ștefan, Apolodor 6
 Moscuna, Luterană 27
 Em. Pantazi, Olari 2
 Florescu, Calea Victoriei 232
 Moșoiu, Calea Plevnei 87
 Sipsomo, Dionisie 27
 P. Stroescu, Corbu 9, Isvor
 Stănescu, Armenească 9
 Dobrescu, Mihail-Vodă 71
 Diamandescu, Sevastopol 3

Ceruleanu, Calea Moșilor 201
 Vladico, Mercur 10
 Dragomirescu, Calea Rahovei, 5
 Mih. Valeriu, Belvedere 3
 Leoveanu, Calea Griviței 135
 Colceag, Calea Plevnei 84
 Theodor Seimeanu, Colței 8
 M. G. Petrescu, Rîreanu 2
 Nic. Popovici, str. Tudor-Vladimirescu 15

A apărut în editura institutului de arte grafice «Minerva»

POEZII POSTUME de M. Eminescu -
 cu o precuvintare de d. Nerva Hodoș.

E un elegant și cuprinzător volum care nu costă de cit *un leu*, efințatate cu care domni editorii ai scriitorilor noștri fruntași nu ne-au obișnuit pînă acum.

TEATRU BOULEVARD

(SALA EFORIEI)

SÎMBĂTĂ 8/24 IUNIE A. C.

— Orele 9 p. m. —

PENTRU
DOBROGEA

Conferință ținută de

MIRCEA G. PETRESCUPost magistrat și Primar al Tulcei,
AVOCAT

INTRAREA GENERALA 1 LEŪ

Inceputul la 9 ore seara

MEDALIA DE ARGINT
 CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
 Produselor farmaceutice
 ROMÂNE
 LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
 1900

FARMACIA
A. ALTĂN

FURNISORUL
 Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
 BUGURESCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ
 PENTRU
OXIGEN

LABORATOR SPECIAL
 PENTRU
 — ANALISE DE URINA —

OVULE ȘI SUPOSITOARE
 DE
GLICERINA SOLIDIFICATĂ
 (singurele aprobate de cons. sanitar superior)

LA MAGASINUL
S. G. ȘERBĂNESCU
 — Calea Victoriei —
 Se găsește în permanență:

Delicioase **ICRE Negre de Taigan**
 Cea mai bună **ȘUNCĂ de Praga**
ROMURI Originale de Brem
UNT-DE-LEMN Virgin de Nisa
VINURI de MASĂ și de **DESSERT**
 Deposit de **CEAI POPPOFF**
 Singurul deposit cu toate mărcile
 cunoscutele fabricii de
SAMPANIE cu pretul fabricilor.

NICOLAE A. POPOVICI
 Doctor în drept, fost magistrat, Avocat
 București. Romană, 81.

FAINA
 Moara Andrei Popovici
 Obor, Târgul Moșilor
 — BUCURESCI —

Anunță pe d-nii fabricanții de pâine și comersanții de făină că vinde făina cu prețul de fabrică.
 — A se adresa sa la administrația morei sau la biroul din str. Lipscani No. 88, în fața grădinei Sf. Gheorghe.

S'a pus în consumație **VINURI DIN RECOLTA NOUA** S'a pus în consumație
ȘTIRBEY DRĂGĂȘANI
 75 BANI BUTELIA

VINURI ALBE și NEGRE din DIFERITE RECOLTE
 Tămioasă, Pelin, Rachiu, Urdă și Cremă de Buftea, Unt, Făină, Mălaiu, Griș, Miere în faguri și liquidă, Pește, etc.

VIZITATI DECI **MARELE DEPOU DIN CALEA VICTORIEI**
 Unde toate mărfurile mai sus enumerate se vind pe
PREȚURI MAI MULT DE CĂT MODESTE
 COMPARATIV CU CALITATEA LOR SUPERIOARĂ
 Cumpărați de sărbători numai Făina «Știrbey» care se găsește în săculețe de 3-5 Kgr., la toate Magazinele de Coloniale din Capitală și Provincie.

DUPĂ TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA ÎȘI DĂ
„RENDEZ-VOUS”
 LA
BERARIA
COOPERATIVA
 — PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvînt, căci: excelentele mîncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării, impacă gusturile clientelei celei mai exigente.